

[Undervisningsministeren.]

forstå — ikke noget, der kan klares inden på torsdag.

Til hr. Samuelson skal jeg sige, at naturligvis kommer den lovede principbeslutning for de 16—19-årige i denne samling. Jeg forstår meget vel, at det, som hr. Samuelson efterlyste, måske var noget, der gik lidt ud over det, der hidtil var stillet i udsigt, men jeg synes, det kan være meget rigtigt at lægge op til en principbeslutning, der kan sammenlignes med principbeslutningen af 30. maj 1969. Så må jeg måske sige, at det ville være kloget med baggrund i erfaringerne fra de sidste ugers diskussioner, om der kom penge på en sådan principbeslutning, også sådan at vi vidste, at når principbeslutningens enkelte dele skulle udmøntes i lovgivning, var der også den opbakning fra de politiske partier, som man måtte forvente ville være til stede, når man så på tilslutningen til den oprindelige principbeslutning.

Men uanset det mener jeg — og jeg forstod på hr. Samuelson, at det var vi enige om — at det kan da ikke forhindre mindre justeringer i den eksisterende lovgivning for de 16—19-årige af den type, der her er tale om, at vi senere skal tage stilling til en sådan principbeslutning.

Dernæst ville hr. Samuelson gerne have en analyse af holdstørrelser i forbindelse med tilvalg, og den skal vi gerne forsøge at præstere. Hr. Samuelson stillede i udsigt flere ting, der måske kunne indebære besparelser, og jeg kan forsikre, at ethvert besparelsesforslag, i særlig grad da jeg forstod, at det var nogle, der ikke ville gøre særlig ondt, er meget velkomne.

Så blev der spurgt om en ting vedrørende ændringen af elevrådsbestemmelserne: hvordan man gjorde med de to forskellige grupper af elever på én institution, hvis den ene gruppe af elever ville have elevråd og den anden gruppe ville have forsamlinger af samtlige elever. Det tør jeg ikke svare på på stående fod, men én af løsningerne kunne i hvert fald være, at der blev etableret et fællesudvalg, men det kan vi se lidt nøjere på under udvalgsarbejdet. Jeg ved ikke om, der er nogen erfaringer på dette område at trække på.

Fru Kristine Heltberg ville gerne have en nærmere motivering for dette forslag, og jeg kan ikke sige andet om det, end at det er

ønsket af flere kurser, at de måtte kunne forsøge sig med denne nydannelse, og jeg har ikke ment, at der kunne ske alverden ved — det er vel særlig på de mindre kurser — at man fik lov til at gøre dette forsøg og drage nogle erfaringer af det.

Ellen Strange Petersen: Det er bare et spørgsmål til undervisningsministeren. Ministeren siger, at der ikke er sket nogen udvidelse af fagrækken. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad er så begrundelsen for, at man ændrer § 2? Skal det forstås på den måde, at man gennem stk. 2 har tilføjet yderligere fag og så ønsker at få det præciseret nu, og er det muligt her eller i udvalget at få en redegørelse for, i hvilken udstrækning man har gennemført sådan et fag?

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg kan bekræfte, som jeg sagde i mit første svar, at der er tale om en ajourføring af de faktiske forhold i lovtæksten i meget vid udstrækning, således at forstå altså, at disse fag i vid udstrækning tilbydes allerede på HF-kurserne. Jeg har ikke nogen statistik med mig, men det er klart, at vi i udvalget vil kunne redegøre nøjagtigt for, i hvilket omfang dette tilbud allerede gives på kurserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om levedsmidler m. m.

(Lovforslaget (nr. 118) findes i tillæg A. sp. 2471, fremsættelsen i tidenden sp. 1807).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Jeg skal fastsætte en taletid i første omgang på 15 minutter til hver af ordførerne, og denne vil blive administreret liberalt.